

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2011/98/EU IRÁNYELVE

(2011. december 13.)

a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 79. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

(1) A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozása céljából az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) rendelkezik a menekültügy, a bevándorlás és a harmadik országbeli állampolgárok jogainak védelme terén elfogandó intézkedésekről.

(2) Az Európai Tanács az 1999. október 15-én és 16-án Tampereben tartott rendkívüli ülésén elismerte a harmadik országbeli állampolgárok beutazási és tartózkodási feltételeire vonatkozó nemzeti jogszabályok harmonizációjának szükségességét. Ezzel kapcsolatban kijelentette különösen, hogy az Európai Uniónak méltányos bánásmódot kell biztosítania a tagállamok területén

jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokkal szemben, és határozottabb integrációs politikát kell alkalmaznia annak érdekében, hogy ezeket a személyeket az uniós polgárokat megillető jogokhoz hasonló jogok illessék meg, és hasonló kötelezettségek vonatkozzanak rájuk. Az Európai Tanács ennek megfelelően felkérte a Tanácsot, hogy a Bizottság javaslatai alapján fogadja el a megfelelő jogi eszközöket. A tamperei célok megvalósításának szükségességét az Európai Tanács által a 2009. december 10–11-i ülésen elfogadott Stockholmi Program ismét megerősítette.

(3) Az összevont kérelmezési eljárás előírása, amelynek alapján egyetlen közigazgatási rendelkezés keretében a tartózkodási és a munkavállalási engedélyt is magában foglaló kombinált okiratot állítanak ki, hozzájárul majd a tagállamokban jelenleg alkalmazandó szabályok egyszerűsítéséhez és összehangolásához. Több tagállam bevezetett már ilyen eljárási egyszerűsítést, amely mind a migránsok, mind a munkáltatóik számára hatékonyabb eljárást eredményezett, és a tartózkodás és munkavállalás jogszerűségének ellenőrzése is könnyebbé vált.

(4) A tagállamoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy a területükre való első beutazás engedélyezésére összevont engedélyt vagy – amennyiben összevont engedélyt kizárólag a beutazást követően állítanak ki – vízumot állítsanak ki. A tagállamoknak az ilyen összevont engedélyeket vagy vízumokat kellő időben kell kiállítaniuk.

(5) Meg kell állapítani az összevont engedély iránti kérelem elbírálására irányadó eljárási szabályokat. Ezen eljárásnak – figyelemmel a tagállami közigazgatások szokásos munkamennyiségére – eredményesnek és működőképesnek, valamint az érintettek kellő jogbiztonsága érdekében átláthatónak és méltányosnak kell lennie.

⁽¹⁾ HL C 27., 2009.2.3., 114. o.

⁽²⁾ HL C 257., 2008.10.9., 20. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2011. március 24-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. november 24-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2011. december 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

(6) Ezen irányelv rendelkezései nem érinthetik a tagállamok azon hatáskörét, hogy a harmadik országbeli állampolgárok munkavállalási célból való tartózkodásának engedélyezését – az ilyen engedélyek számát is beleértve – szabályozzák.

- (7) Nem tartozhatnak ezen irányelv hatálya alá a harmadik országok kiküldetésben lévő állampolgárai. Ez nem jelenti azt, hogy azon harmadik országbeli állampolgárok, akik jogszerűen tartózkodnak és vállalnak munkát valamely tagállamban, és egy másik tagállamban vannak kiküldetésben, a kiküldetésük időtartama alatt ne részesüljenek továbbra is a származási tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmódban a munkavállalás azon feltételei tekintetében, amelyeket nem érint a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alkalmazása.
- (8) Nem tartozhatnak ezen irányelv hatálya alá azon harmadik országbeli állampolgárok, akik a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ alapján megszerzték a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy jogállását, mivel jogállásuk kedvezőbb, és „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy – EU” típusú, különleges tartózkodási engedéllyel rendelkeznek.
- (9) Nem tartozhatnak ezen irányelv hatálya alá azon harmadik országokbeli állampolgárok, akiknek idényjellegű munkavállalás céljából engedélyezték valamely tagállam területén a tartózkodást, mivel jogállásuk ideiglenes.
- (10) A tagállamok annak meghatározására vonatkozó kötelezettsége, hogy a kérelmet a harmadik országbeli állampolgárnak vagy a munkáltatójának kell-e benyújtania, nem érintheti azokat a szabályokat, amelyek mindkét félnek az eljárásba való bevonását írják elő. A tagállamnak kell eldöntenie, hogy az összevont engedély iránti kérelmet a fogadó tagállamban vagy a harmadik országból kell-e benyújtani. Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár nem nyújthatja be a kérelmet egy harmadik országból, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a kérelmet a fogadó tagállamban a munkáltató nyújthassa be.
- (11) Ezen irányelvnek az összevont kérelmezési eljárásra és az összevont engedélyre vonatkozó rendelkezései nem vonatkozhatnak az egységes és a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumokra.
- (12) Az ezen irányelv szerinti illetékes hatóság kijelölése nem érintheti más hatóságoknak és – adott esetben – a szociális partnereknek a kérelem elbírálásával és az arról szóló döntés meghozatalával kapcsolatos szerepét és feladatait.
- (13) A kérelemről hozott döntés meghozatalára vonatkozó határidő nem foglalhatja magában a szakmai képzések elismeréséhez vagy a vízumok kiállításához szükséges időt. Ez az irányelv nem érintheti az oklevelek elismerésére vonatkozó nemzeti eljárásokat.
- (14) Az összevont engedélyt a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendeletnek⁽³⁾ megfelelően kell kiállítani, amely lehetővé teszi, hogy a tagállamok további információkat tüntessenek fel különösen arra vonatkozóan, hogy az adott személy számára engedélyezett-e a munkavállalás. A tagállamoknak, többek között a migráció hatékonyabb ellenőrzése érdekében, nemcsak az összevont engedélyen, hanem valamennyi kiállított egyéb tartózkodási engedélyen is fel kell tüntetniük a munkavállalás engedélyezésére vonatkozó információkat, függetlenül az engedély típusától és attól, hogy milyen jogcímen engedélyezték a harmadik országbeli állampolgárnak a tagállam területén való tartózkodást és a tagállam munkaerőpiacához való hozzáférést.
- (15) Ezen irányelvnek a munkavállalástól eltérő célra kiállított tartózkodási engedélyekre vonatkozó rendelkezései kizárólag ezen engedélyek formátumára alkalmazhatók, és nem érinthetik a befogadási eljárásokra és az engedélyek kiállítására vonatkozó eljárásokra irányadó uniós és nemzeti szabályokat.
- (16) Ezen irányelvnek az összevont engedélyre és a munkavállalástól eltérő célra kiállított tartózkodási engedélyre vonatkozó rendelkezései nem akadályozhatják meg a tagállamokat abban, hogy egy olyan további, papír formátumú dokumentumot állítsanak ki, amelyen pontosabb információkat tudnak feltüntetni a munkaviszonyra vonatkozóan, amennyiben a tartózkodási engedélyen ehhez nincsen elég hely. Az ilyen dokumentum hozzájárulhat a harmadik országbeli állampolgárok kizsákmányolásának megakadályozásához és az illegális foglalkoztatás elleni küzdelemhez, azonban nem helyettesítheti a munkavállalási engedélyt, ezzel megfosztva az összevont engedély koncepcióját annak lényegétől, és kiállítását nem lehet kötelezővé tenni a tagállamok számára. Az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 16. alpontjában foglalt technikai lehetőségek segítségével elektronikus formátumban is tárolhatók ilyen információk.
- (17) Az összevont engedély kiállítása, módosítása vagy megújítása iránti kérelem elutasítása, illetve az összevont engedély visszavonása feltételeinek és szempontjainak objektíveknek kell lenniük, és azokat a nemzeti jognak kell megállapítania, beleértve az uniós preferencia elvének betartására vonatkozó kötelezettséget, amelyet különösen a 2003-as és 2005-ös csatlakozási okmányok vonatkozó rendelkezései fogalmaznak meg. Az elutasításról és visszavonásról szóló döntéseket megfelelően indokolni kell.
- (18) Azon harmadik országbeli állampolgárok, akik érvényes úti okmánnal és a schengeni vívmányokat teljeskörűen alkalmazó valamely tagállam által kiállított összevont engedéllyel rendelkeznek, bármely hathónapos időszakban három hónapot meg nem haladó időtartamra engedélyezni kell a schengeni vívmányokat teljeskörűen alkalmazó tagállamok területére való beutazást és az

⁽¹⁾ HL L 18., 1997.1.21., 1. o.

⁽²⁾ HL L 16., 2004.1.23., 44. o.

⁽³⁾ HL L 157., 2002.6.15., 1. o.

azonon belüli szabad mozgást, a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ és a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény (Schengeni Egyezmény)⁽²⁾ 21. cikkével összhangban.

- (19) Horizontális uniós jogszabályok hiányában a harmadik országbeli állampolgárok eltérő jogokkal rendelkeznek attól függően, hogy melyik tagállamban dolgoznak, és milyen állampolgárságúak. A koherens bevándorlási politika továbbfejlesztése, az uniós polgárok és a valamely tagállamban jogszerűen munkát vállaló harmadik országbeli állampolgárok jogai közötti különbségek csökkentése, valamint a bevándorlásra vonatkozó jelenlegi uniós vívmányok kiegészítése érdekében meg kell határozni bizonyos jogokat különösen annak meghatározása érdekében, hogy mely területeken biztosított a tagállam saját állampolgáraival való egyenlő bánásmód azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akik huzamos tartózkodási engedéllyel még nem rendelkeznek. E rendelkezések célja, hogy az Unión belül megeremtsék az egyenlő versenyfeltételek minimális szintjét, elismerjék, hogy ezek a harmadik országbeli állampolgárok a munkájukkal és befizetett adójukkal hozzájárulnak az Unió gazdaságához, valamint hogy csökkentsék a tagállam saját állampolgárai és a harmadik országbeli állampolgárok közötti tisztességtelen versenyt, amely az utóbbiak esetleges kizsákmányolásából következik. Ebben az irányelvben – a munkaviszony fogalmának az uniós jog egyéb rendelkezései szerinti értelmezésének sérelme nélkül – harmadik országból származó munkavállalónak kell tekinteni az olyan harmadik országbeli állampolgárt, akinek valamely tagállam területén való tartózkodását engedélyezték, ott jogszerűen tartózkodik, és ott a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban fizetett jogviszony keretében munkát vállalhat.
- (20) Valamennyi olyan harmadik országbeli állampolgárnak, aki jogszerűen tartózkodik és vállal munkát valamely tagállamban, a befogadó tagállam állampolgáraival való egyenlő bánásmód alapján legalább ugyanazokat a közös jogokat kell biztosítani, függetlenül a tartózkodás engedélyezésének eredeti céljától vagy annak alapjától. Az ezen irányelvben meghatározott területeken az egyenlő bánásmóddal való jogot nemcsak azon harmadik országbeli állampolgároknak kell biztosítani, akiknek tartózkodását munkavállalás céljából engedélyezték valamely tagállamban, hanem azoknak is, akiknek tartózkodását más célból engedélyezték, de az uniós vagy nemzeti jog egyéb rendelkezéseivel összhangban hozzáférést biztosítottak nekik az adott tagállam munkaerőpiacához, beleértve a harmadik országból származó munkavállalók azon családtagjait, akiknek tartózkodását a családegyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK tanácsi irányelv⁽³⁾ alapján engedélyezték a tagállam területén; azon harmadik országbeli állampolgárokat, akik a harmadik országok állampolgárai tanulmányok folytatása, diákcserre, javadalmazás nélküli gyakorlat, illetve önkéntes szolgálat céljából történő beutazásának feltételeiről szóló,

2004. december 13-i 2004/114/EK tanácsi irányelv⁽⁴⁾ alapján jogosultak a tagállamban való tartózkodásra; valamint azokat a kutatókat, akik a harmadik országbeli állampolgároknak az Európai Közösség területén folytatott tudományos kutatás céljából való fogadására vonatkozó külön eljárásról szóló, 2005. október 12-i 2005/71/EK tanácsi irányelv⁽⁵⁾ alapján jogosultak a tagállamban való tartózkodásra.

- (21) Az egyes területeken alkalmazott egyenlő bánásmóddal való jogot szigorúan a harmadik országbeli állampolgárnak valamely tagállam területén való jogszerű tartózkodásához és munkaerőpiachoz való hozzáférésehez kell kötni, amelyeket a tartózkodási és munkavállalási engedélyt is magában foglaló összevont engedély, illetve a más célokra kiállított, a munkavállalási engedéllyel kapcsolatos információkat is feltüntető tartózkodási engedélyek igazolnak.
- (22) A munkavégzés feltételeinek ezen irányelvben említett fogalmába legalább a díjazásnak és az elbocsátásnak, a munkahelyi egészségvédelemnek és biztonságnak, a munkaidőnek és a szabadságotól való tartózkodásnak bele kell tartoznia, figyelembe véve a hatályban lévő kollektív szerződéseket.
- (23) A tagállamoknak a valamely harmadik országbeli állampolgár által egy másik tagállamban szerzett szakmai képesítéseket az uniós polgárok ilyen szakmai képesítéseivel megegyező módon el kell ismerniük, a harmadik országban szerzett képesítéseket pedig a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽⁶⁾ összhangban figyelembe kell venniük. A harmadik országból származó munkavállalóknak biztosított azon jog, hogy az okleveleknek, bizonyítványoknak és más szakmai képesítéseknek a vonatkozó nemzeti eljárásokkal összhangban történő elismerése tekintetében egyenlő bánásmódban részesüljenek, nem érintheti a tagállamoknak az ilyen harmadik országból származó munkavállalók nemzeti munkaerőpiacukhoz való hozzáféréseinek engedélyezésével kapcsolatos hatáskörét.
- (24) A harmadik országból származó munkavállalóknak a szociális biztonság tekintetében egyenlő bánásmódban kell részesülniük. A szociális biztonság ágait a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁷⁾ határozza meg. Ezen irányelvnek a szociális biztonság területén alkalmazott egyenlő bánásmódról szóló rendelkezéseinek azon munkavállalókra is vonatkozniuk kell, akik számára közvetlenül egy harmadik országból érkezve engedélyezik a tartózkodást valamely tagállamban. Ez az irányelv ugyanakkor nem ruházhatja fel a harmadik országból származó munkavállalókat több joggal, mint amennyiről a szociális biztonság területén már meglévő uniós jog rendelkezik azon harmadik országbeli állampolgárok tekintetében, akiknek a helyzete több tagállamot is érint. Ez az irányelv továbbá nem biztosíthat jogokat olyan helyzetekkel kapcsolatban, amelyek kívül esnek az uniós jog hatályán, mint például a harmadik országban tartózkodó családtagokkal kapcsolatban. Ez az irányelv kizárólag azon családtagok vonatkozásában biztosíthat jogokat, akik a harmadik országból származó munkavállalókhoz azért csatlakoznak, hogy családegyesítés jogcímén tartózkodjanak valamely tagállamban, illetve azon családtagok vonatkozásában, akik már jogszerűen tartózkodnak az adott tagállamban.

⁽¹⁾ HL L 105., 2006.4.13., 1. o.

⁽²⁾ HL L 239., 2000.9.22., 19. o.

⁽³⁾ HL L 251., 2003.10.3., 12. o.

⁽⁴⁾ HL L 375., 2004.12.23., 12. o.

⁽⁵⁾ HL L 289., 2005.11.3., 15. o.

⁽⁶⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

⁽⁷⁾ HL L 166., 2004.4.30., 1. o.

- (25) A tagállamoknak legalább egyenlő bánásmódot kell biztosítaniuk azon harmadik országbeli állampolgároknak, akik alkalmazásban állnak, vagy akiket egy minimumként meghatározott, alkalmazásban eltöltött időszakot követően munkanélküliként nyilvántartásba vettek. A szociális biztonság területén alkalmazott egyenlő bánásmód ezen irányelv szerinti korlátozásai nem érinthetik a 883/2004/EK rendelet és a 987/2009/EK rendelet harmadik országok e rendeletek által csupán állampolgárságuk miatt nem érintett állampolgáira való kiterjesztéséről szóló, 2010. november 24-i 1231/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ alapján biztosított jogokat.
- (26) Az uniós jog nem korlátozza a tagállamoknak a szociális biztonsági rendszerük kialakítására vonatkozó hatáskörét. Uniós szintű harmonizáció hiányában az egyes tagállamok állapítják meg a szociális biztonsági ellátások nyújtásának feltételeit, valamint ezen ellátások összegét és folyósításuk időtartamát. Mindazonáltal e hatáskör gyakorlása során a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk az uniós jogot.
- (27) A harmadik országból származó munkavállalókkal szembeni egyenlő bánásmód nem vonatkozhat a szakképzés területére vonatkozó, szociális támogatási rendszerekből finanszírozott intézkedésekre.
- (28) Ezen irányelv alkalmazása nem érintheti az uniós jogban és az alkalmazandó nemzetközi jogi eszközökben foglalt kedvezőbb rendelkezéseket.
- (29) A tagállamoknak ezen irányelv rendelkezéseit nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai jellemzők, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez való tartozás, vagyon, születés, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján való megkülönböztetés nélkül és különösen a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ és a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvvel ⁽³⁾ összhangban kell érvényre juttatniuk.
- (30) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a harmadik országbeli állampolgároknak valamely tagállam területén való munkavállalását szolgáló összevont engedély kiállítására irányuló összevont kérelmezési eljárás, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogainak meghatározását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke és hatása miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (31) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket az EUSZ 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban.
- (32) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (33) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, és e jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, ezek a tagállamok nem vesznek részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (34) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez az irányelv meghatározza:
- a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén munkavállalás céljából való tartózkodását szolgáló összevont engedély kiállítására irányuló összevont kérelmezési eljárást tartózkodásuk engedélyezésének egyszerűsítése és jogállásuk ellenőrzésének megkönnyítése érdekében; valamint
 - a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogait, függetlenül attól, hogy eredetileg milyen célból engedélyezték számukra az adott tagállam területén való tartózkodást, az adott tagállam állampolgáiraival egyenlő bánásmód alapján.

⁽¹⁾ HL L 344., 2010.12.29., 1. o.

⁽²⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

⁽³⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

(2) Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak a harmadik országbeli állampolgárok nemzeti munkaerőpiacukhoz való hozzáféréseinek engedélyezésével kapcsolatos hatáskörét.

2. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „harmadik országbeli állampolgár”: olyan személy, aki az EUMSZ 20. cikke (1) bekezdésének értelmében nem minősül uniós polgárnak;
- b) „harmadik országból származó munkavállaló”: olyan harmadik országbeli állampolgár, akinek valamely tagállam területén való tartózkodását engedélyezték, ott jogszerűen tartózkodik, és a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban abban a tagállamban fizetett jogviszony keretében munkát vállalhat;
- c) „összevont engedély”: valamely tagállam hatóságai által kiállított olyan tartózkodási engedély, amely feljogosítja a harmadik országbeli állampolgárt a tagállam területén munkavállalás céljából való jogszerű tartózkodásra;
- d) „összevont kérelmezési eljárás”: olyan eljárás, amely egy harmadik országbeli állampolgár vagy munkáltatója által benyújtott, a harmadik országbeli állampolgár valamely tagállam területén való tartózkodásának és munkavállalásának engedélyezésére irányuló összevont kérelem alapján a szóban forgó összevont engedély iránti kérelemről szóló döntéshez vezet.

3. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet a következő személyekre kell alkalmazni:

- a) valamely tagállamban munkavállalási célú tartózkodás iránti kérelmet benyújtó harmadik országbeli állampolgárok;
- b) olyan harmadik országbeli állampolgárok, akiknek tartózkodását valamely tagállamban az uniós vagy nemzeti jog alapján munkavállalástól eltérő célra engedélyezték, akik munkát vállalhatnak, és akik az 1030/2002/EK rendelettel összhangban tartózkodási engedéllyel rendelkeznek; valamint
- c) olyan harmadik országbeli állampolgárok, akiknek tartózkodását valamely tagállamban az uniós vagy nemzeti jog alapján munkavállalás céljából engedélyezték.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó azon harmadik országbeli állampolgárokra,

- a) akik uniós polgárok olyan családtagjai, akik az Unión belüli szabad mozgáshoz való jogukat gyakorolták vagy gyakorolják az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban;
- b) akik családtagjaikkal együtt és állampolgárságuktól függetlenül az Unió és a tagállamok, vagy az Unió és harmadik

országok közötti megállapodások értelmében az uniós polgárokéval azonos jogokat élveznek a szabad mozgás tekintetében;

- c) akik kiküldetésben vannak, kiküldetésük időtartama alatt;
- d) akik vállalaton belül áthelyezett munkavállalóként történő munkavállalás céljából kérték valamely tagállam területén való tartózkodásuk engedélyezését, illetve akiknek valamely tagállam területén való tartózkodását ekként engedélyezték;
- e) akik idenymunkásként vagy *au pair*-ként kérték valamely tagállam területén való tartózkodásuk engedélyezését, illetve akiknek valamely tagállam területén való tartózkodását ekként engedélyezték;
- f) akik engedéllyel tartózkodnak valamely tagállamban ideiglenes védelem alapján, vagy engedélyért folyamodtak az ilyen alapon történő ott-tartózkodásra, és jogállásukról még nem született döntés;
- g) akik a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e jogállások tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ alapján nemzetközi védelemben részesülnek, vagy akik az említett irányelv alapján nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be, és akiknek a kérelmével kapcsolatban még nem született jogerős döntés;
- h) akik egy tagállam nemzeti jogával, nemzetközi kötelezettségeivel vagy gyakorlatával összhangban védelemben részesülnek, vagy akik egy tagállam nemzeti jogával, nemzetközi kötelezettségeivel vagy gyakorlatával összhangban védelem iránti kérelmet nyújtottak be, és akiknek a kérelmével kapcsolatban még nem született jogerős döntés;
- i) akik a 2003/109/EK irányelvvel összhangban huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkeznek;
- j) akiknek a kiutasítását ténybeli vagy jogi indokok alapján felfüggesztették;
- k) akik önfoglalkoztatóként kérték valamely tagállam területén való tartózkodásuk engedélyezését, illetve akiknek valamely tagállam területén való tartózkodását ekként engedélyezték;
- l) akik tengerészként kérték tartózkodásuk engedélyezését, vagy akik tartózkodását ekként engedélyezték, hogy valamely tagállamban lajstromozott vagy valamely tagállam lobogója alatt hajózó hajó fedélzetén bármilyen minőségben alkalmazásban állhassanak vagy ott munkát végezzenek.
- (3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a II. fejezet nem vonatkozik azon harmadik országbeli állampolgárokra, akik számára hat hónapot meg nem haladó időtartamra engedélyezték valamely tagállam területén a munkavállalást, vagy akiknek valamely tagállamban való tartózkodását tanulmányok folytatása céljából engedélyezték.

⁽¹⁾ HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

⁽²⁾ HL L 304., 2004.9.30., 12. o.

(4) A II. fejezet nem alkalmazandó olyan harmadik ország-beli állampolgárokra, akik számára a munkavállalás vízum alapján engedélyezett.

II. FEJEZET

ÖSSZEVONT KÉRELMEZÉSI ELJÁRÁS ÉS ÖSSZEVONT ENGEDÉLY

4. cikk

Összevont kérelmezési eljárás

(1) Az összevont engedély kiállítása, módosítása vagy megújítása iránti kérelmet összevont kérelmezési eljárás útján kell benyújtani. A tagállamok meghatározzák, hogy a harmadik országbeli állampolgárnak vagy munkáltatójának kell-e benyújtania az összevont engedély iránti kérelmet. A tagállamok úgy is dönthetnek, hogy a kérelmet bármelyikük benyújthatja. Amennyiben a kérelmet a harmadik országbeli állampolgárnak kell benyújtania, a tagállamok lehetővé teszik, hogy a kérelmet harmadik országból is benyújthassák, vagy – amennyiben a nemzeti jog ezt megengedi – annak a tagállamnak a területén, amelyben a harmadik országbeli állampolgár jogszerűen tartózkodik.

(2) A tagállamok megvizsgálják az (1) bekezdés szerint benyújtott kérelmet, és amennyiben a kérelmező megfelel az uniós, illetve nemzeti jogban meghatározott feltételeknek, döntést hoznak az összevont engedély kiállításáról, módosításáról vagy megújításáról. Az összevont engedély kiállításáról, módosításáról vagy megújításáról szóló döntés egyetlen közigazgatási aktus, amely magában foglalja mind a tartózkodási, mind a munkavállalási engedélyt.

(3) Az összevont engedélyezési eljárás nem érinti az első beutazáshoz esetlegesen szükséges vízumeljárást.

(4) A tagállamok az előírt feltételek teljesülése esetén összevont engedélyt állítanak ki a tartózkodás engedélyezését kérelmező harmadik országbeli állampolgárok számára, valamint azon, már befogadott harmadik országbeli állampolgárok számára, akik a nemzeti végrehajtási rendelkezések hatálybalépését követően tartózkodási engedélyük megújítását vagy módosítását kérik.

5. cikk

Illetékes hatóság

(1) A tagállamok kijelölik a kérelem fogadására és az összevont engedély kiállítására illetékes hatóságot.

(2) Az illetékes hatóság a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb a kérelem benyújtásától számított négy hónapon belül döntést hoz a hiánytalan kérelemről.

Az első albekezdésben említett határidő kivételes esetben, a kérelem elbírálásának bonyolultságára tekintettel, meghosszabbítható.

Ha nem születik döntés az e bekezdésben előírt határidőn belül, annak jogkövetkezményeit a nemzeti jog határozza meg.

(3) Az illetékes hatóság a vonatkozó nemzeti jogszabályokban meghatározott értesítési eljárásokkal összhangban írásban értesíti a kérelmezőt a döntésről.

(4) Amennyiben a kérelmet alátámasztó információk vagy dokumentumok a nemzeti jogban rögzített követelményekhez képest hiányosak, az illetékes hatóság írásban értesíti a kérelmezőt arról, hogy milyen kiegészítő információkra vagy dokumentumokra van szükség, és ésszerű határidőt állapít meg ezek benyújtására. A (2) bekezdésben említett határidőt fel kell függeszteni addig, amíg az illetékes hatóság vagy más érintett hatóságok meg nem kapják a kért kiegészítő információkat. Amennyiben a kiegészítő információkat vagy dokumentumokat nem nyújtják be a megállapított határidőn belül, akkor az illetékes hatóság elutasíthatja a kérelmet.

6. cikk

Összevont engedély

(1) A tagállamok az összevont engedélyt az 1030/2002/EK rendeletben meghatározott egységes formátumban állítják ki, és a munkavállalás engedélyezésére vonatkozó információkat az említett rendelet melléklete a) pontjának 7.5–9. alpontjával összhangban tüntetik fel.

A tagállamok papír formátumú dokumentumon kiegészítő információkat is feltüntethetnek a harmadik országbeli állampolgár munkaviszonyával kapcsolatban (úgy mint a munkáltató neve és címe, munkahely, munkakör, munkaidő, javadalmazás), illetve az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 16. alpontjában említettek szerint elektronikus formátumban is tárolhatnak ilyen adatokat.

(2) Az összevont engedély kiállításakor a tagállamok nem állíthatnak ki további engedélyt a munkaerőpiaci hozzáférésre való jogosultság igazolására.

7. cikk

Munkavállalástól eltérő célra kiállított tartózkodási engedély

(1) Az 1030/2002/EK rendelet szerinti tartózkodási engedélyek kiállításakor a tagállamok az engedély típusától függetlenül feltüntetik a munkavállalás engedélyezésére vonatkozó információkat.

A tagállamok papír formátumú dokumentumon kiegészítő információkat is feltüntethetnek a harmadik országbeli állampolgár munkaviszonyával kapcsolatban (úgy mint a munkáltató neve és címe, munkahely, munkakör, munkaidő, javadalmazás), illetve az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 16. alpontjában említettek szerint elektronikus formátumban is tárolhatnak ilyen adatokat.

(2) Az 1030/2002/EK rendelet szerinti tartózkodási engedélyek kiállításakor a tagállamok nem állíthatnak ki további engedélyt a munkaerőpiaci hozzáférésre való jogosultság igazolására.

8. cikk

Eljárási garanciák

(1) Az összevont engedély kiállítása, módosítása vagy megújítása iránti kérelem elutasításáról, illetve az összevont engedély uniós vagy nemzeti jogban meghatározott szempontok alapján történő visszavonásáról hozott döntésről szóló írásbeli értesítésben közölni kell a döntés indokolását.

(2) Az összevont engedély kiállítása, módosítása vagy megújítása iránti kérelem elutasításáról, illetve az összevont engedély visszavonásáról hozott döntéssel szemben az érintett tagállamban jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani a nemzeti joggal összhangban. Az (1) bekezdésben említett írásbeli értesítésben meg kell jelölni azt a bíróságot vagy közigazgatási hatóságot, amelyhez az érintett személy fellebbezést nyújthat be, valamint az arra előírt határidőt.

(3) A kérelem elfogadhatatlannak nyilvánítható a munkavállalási céllal érkezett és befogadott harmadik országbeli állampolgárok nagy számára hivatkozva, és ezen az alapon a kérelmet nem is szükséges érdemben elbírálni.

9. cikk

Az információkhoz való hozzáférés

A tagállamok kérelemre megfelelő tájékoztatást nyújtanak a harmadik országbeli állampolgárnak és jövőbeli munkáltatójának a kérelem hiánytalan benyújtásához szükséges dokumentumokról.

10. cikk

Díjak

A tagállamok a kérelmezőknek adott esetben díjakat számíthatnak fel a kérelmek ezen irányelv szerinti elbírálásáért. Az ilyen díjak nagyságát arányosan kell meghatározni, és az a kérelmek elbírálása és az engedélyek kiállítása érdekében ténylegesen nyújtott szolgáltatásokon alapulhat.

11. cikk

Jogok az összevont engedély alapján

A nemzeti joggal összhangban kiállított összevont engedély az érvényességi ideje alatt legalább a következőkre jogosítja fel a birtokosát:

- a) az összevont engedélyt kiállító tagállam területére történő beutazás és ott-tartózkodás, feltéve, hogy a birtokos a nemzeti joggal összhangban valamennyi befogadási feltételnek megfelel;
- b) az összevont engedélyt kiállító tagállam teljes területére való szabad belépés, a nemzeti jogban meghatározott korlátok között;
- c) a nemzeti joggal összhangban az összevont engedély alapján engedélyezett, konkrét munkatevékenység gyakorlása;

- d) tájékoztatás az ezen irányelv és/vagy a nemzeti jog által az engedélyhez kapcsolódóan a birtokosra ruházott jogokról.

III. FEJEZET

AZ EGYENLŐ BÁNÁSMÓDHOZ VALÓ JOG

12. cikk

Az egyenlő bánásmódból való jog

(1) A 3. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett, harmadik országból származó munkavállalók a következők tekintetében egyenlő bánásmódban részesülnek a lakóhelyük szerinti tagállam állampolgáraival:

- a) a munkavégzés feltételei, beleértve a díjazást és az elbocsátást, valamint a munkahelyi egészségvédelmet és biztonságot;
 - b) egyesülési és társulási szabadság, valamint a munkavállalókat vagy munkáltatókat képviselő szervezetekben, illetve bármely olyan szervezetben való tagság szabadsága, amelynek tagjai egy meghatározott foglalkozást űznek, beleértve az ilyen szervezetek által nyújtott előnyöket is, a közrendre és a közbiztonságra vonatkozó nemzeti rendelkezések sérelme nélkül;
 - c) oktatás és szakképzés;
 - d) oklevelek, bizonyítványok és más szakmai képesítések elismerése a vonatkozó nemzeti eljárásokkal összhangban;
 - e) a szociális biztonság ágai a 883/2004/EK rendeletben meghatározottak szerint;
 - f) adókedvezmények, feltéve, hogy a munkavállaló az adott tagállamban adózási szempontból illetőséggel rendelkezik;
 - g) az árukhoz és szolgáltatásokhoz, illetve a nyilvánosság számára elérhető árukkal és szolgáltatásokkal való ellátottsághoz, többek között a lakásszerzési eljárásokhoz való hozzáférés a nemzeti jog előírásainak megfelelően, nem érintve a szerződés kötés szabadságát az uniós és nemzeti joggal összhangban;
 - h) a munkaügyi hivatalok által biztosított tanácsadás.
- (2) A tagállamok a következő módon korlátozhatják az egyenlő bánásmódot:
- a) az (1) bekezdés c) pontja tekintetében:
 - i. annak alkalmazását azokra a harmadik országból származó munkavállalókra korlátozhatják, akik alkalmazásban állnak, illetve akik alkalmazásban álltak, majd munkanélküliként nyilvántartásba vették őket;
 - ii. annak alkalmazása alól kizárhatják azokat a harmadik országból származó munkavállalókat, akiknek a tagállam területén való tartózkodását a 2004/114/EK irányelvvel összhangban engedélyezték;
 - iii. kizárhatják a tanulmányi és megélhetési juttatásokat és hiteleket, illetve egyéb juttatásokat és hiteleket;

iv. az egyetemi oktatáshoz és a középiskolai végzettségre épülő oktatáshoz, valamint a konkrét munkatevékenységhez nem közvetlenül kapcsolódó szakképzéshez való hozzáférés tekintetében a nemzeti joggal összhangban meghatározott előfeltételeket rögzíthetnek, többek között nyelvtudást és tandíjfizetést;

b) az (1) bekezdés e) pontja tekintetében korlátozhatják a harmadik országból származó munkavállalókat a szóban forgó pont alapján megillető jogokat, de nem korlátozhatják ezeket a jogokat az olyan harmadik országból származó munkavállalók esetében, akik alkalmazásban állnak, illetve akik legalább hat hónapig alkalmazásban álltak, majd munkanélküliként nyilvántartásba vették őket.

Ezenkívül a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdés e) pontja a családi ellátások tekintetében nem vonatkozik azon harmadik országbeli állampolgárokra, akik számára hat hónapot meg nem haladó időtartamra engedélyezték valamely tagállam területén a munkavállalást, olyan harmadik országbeli állampolgárokra, akiknek valamely tagállamban való tartózkodását tanulmányok folytatása céljából engedélyezték, valamint olyan harmadik országbeli állampolgárokra, akik számára a munkavállalás vízum alapján engedélyezett.

c) az (1) bekezdés f) pontja tekintetében annak alkalmazását az adókedvezmények vonatkozásában olyan esetekre korlátozhatják, amikor a harmadik országból származó munkavállaló azon családtagjainak, akikre nézve a kedvezményeket igényli, a bejegyzett vagy szokásos tartózkodási helye az érintett tagállam területén található.

d) az (1) bekezdés g) pontja tekintetében:

i. annak alkalmazását azokra a harmadik országból származó munkavállalókra korlátozhatják, akik alkalmazásban állnak;

ii. korlátozhatják a lakáshoz jutást.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott egyenlő bánásmódhoz való jog nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy az ezen irányelv értelmében kiállított tartózkodási engedélyt, a munkavállalástól eltérő célra kiállított tartózkodási engedélyt vagy a valamely tagállamban munkavállalásra jogosító bármely egyéb engedélyt visszavonják, vagy megújítását megtagadják.

(4) Azok a harmadik országból származó munkavállalók, akik harmadik országba költöznek, illetve az ő harmadik országban tartózkodó, az ilyen munkavállalók után jogokat élvező túlélő hozzátartozóik a nyugdíjkorhatár elérése, rokkantság vagy halál esetén a munkavállalók korábbi munkaviszonyán alapuló és a 883/2004/EK rendelet 3. cikkében említett jogszabályok szerint szerzett kötelező nyugdíjban részesülnek az érintett tagállamok harmadik országba költöző állampolgáira vonatkozókkal azonos feltételek mellett és mértékben.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

13. cikk

Kedvezőbb rendelkezések

(1) Ez az irányelv nem érinti az alábbiak kedvezőbb rendelkezéseit:

a) az uniós jog, beleértve az egyrésről az Unió vagy az Unió és tagállamai, másrésről egy vagy több harmadik ország közötti két- vagy többoldalú megállapodásokat; és

b) az egy vagy több tagállam és egy vagy több harmadik ország közötti két- vagy többoldalú megállapodások.

(2) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok arra vonatkozó jogát, hogy az irányelv hatálya alá tartozó személyekre nézve kedvezőbb rendelkezéseket fogadjanak el, illetve tartsanak fenn.

14. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

Valamennyi tagállam rendszeresen frissített információkat bocsát a nyilvánosság rendelkezésére a harmadik országbeli állampolgároknak a területén munkavállalási céllal történő tartózkodásának engedélyezésére és ott-tartózkodására vonatkozó feltételekkel kapcsolatban.

15. cikk

Jelentéstétel

(1) A Bizottság rendszeres időközönként, első alkalommal 2016. december 25-ig jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelvnek a tagállamokban történő alkalmazására vonatkozóan, és javaslatot tesz az általa szükségesnek ítélt módosításokra.

(2) A tagállamok évente, első alkalommal 2014. december 25-ig megküldik a Bizottságnak – a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló, 2007. július 11-i 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ összhangban – az azon harmadik országbeli állampolgárok számára vonatkozó statisztikákat, akik részére a megelőző naptári évben összevont engedélyt állítottak ki.

16. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2013. december 25-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

⁽¹⁾ HL L 199., 2007.7.31., 23. o.

17. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

18. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2011. december 13-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
M. SZPUNAR
